

תת"ע 8686/01/16 - מדינת ישראל נגד דוד ענבר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

03 יולי 2016

תת"ע 8686-01-16 מדינת ישראל נ' ענבר דוד

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
דוד ענבר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עטייה דאמוני

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראת שוטר, וזאת בניגוד לתקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 25.12.15 בשעה 16:54 ברחוב השוק בקרית אתא הורה השוטר לנאשם לעצור בצד, ואף סימן לו בפנס והנאשם לא ציית להוראת השוטר והמשיך בדרכו.

מטעם התביעה העידו השוטר, רס"ר יוני ליאוניד, והשוטר חוסרי מועתז.

השוטרים חזרו על האמור בדו"ח ובמזכרים, ומעדותם עולה כי עמדו במחסום משטרת, ראו את רכב הנאשם מתקרב למחסום, השוטר ליאוניד סימן לנאשם לעמוד בצד וזאת כאשר היה עם פנס ומדים מלאים. בתחילה הנאשם האט את נסיעתו אך לאחר מכן המשיך בנסיעה והשוטר ליאוניד נאלץ לזוז הצידה על מנת שהנאשם לא יפגע בו. לאחר מכן המשיכו השוטרים בנסיעה אחר הנאשם, עקפו אותו בצומת ועצרו אותו.

מעדותו של ליאוניד בבית המשפט וכן מגרסתו אשר נמסרה במסגרת נסיבות המקרה המפורטות בדו"ח עולה כי הנאשם עשה שימוש בטלפון נייד במהלך הנהיגה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם. גרסתו של הנאשם הינה גרסה עקבית המופיעה בתחילה בדברי הנהג המפורטים בנסיבות המקרה וחוזרת על עצמה במהלך עדותו בבית המשפט.

גרסת הנאשם היא כי לא הבחין בשוטרים, ולו היה מבחין בשוטרים היה עוצר את רכבו. הנאשם מציין כי היה לו רישיון נהיגה בתוקף וטסט, ואין לו סיבה להימלט מהשוטרים.

הנאשם אף הכחיש את הטענה כי השתמש בטלפון נייד בזמן הנהיגה.

לאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהעדויות שנשמעו בפניי, אני סבורה כי יש לזכות מחמת הספק את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אך יש להרשיעו בעבירה על תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה היות ולא הבחין בהוראת השוטר.

מהפירוט בדו"ח ובמזכרים ומעדותם של השוטרים התרשמתי כי תיארו נכונה את השתלשלות האירועים במקום.

הנאשם לא הכחיש כי מסלול נסיעתו היה כמפורט בנסיבות המקרה, אך לטענתו הוא לא הבחין בשוטר אשר סימן לו לעצור.

אם אמנם לא הבחין הנאשם בשוטר ולא ראה את השוטר מסמן לו לעצור, אני סבורה כי הסיבה לכך נעוצה בעובדה שהנאשם השתמש בטלפון הנייד בזמן הנסיעה. העובדה שהשוטר ליאוניד עמד בקרבת הנאשם מקבלת חיזוק נוסף גם מגרסת השוטר הנוסף, חוסרי מועתז. גם תשובתו של הנאשם במסגרת החקירה הנגדית לפיה עשה שימוש בטלפון נייד באותו יום אך לא באותו רגע (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 21-22), יש בה כדי לחזק את העובדה כי לא ציית לאות שוטר היות והטלפון הסיח את דעתו. שהרי הנאשם אינו יכול לדעת בוודאות האם ברגע שסימן לו השוטר לעצור עשה שימוש בטלפון נייד, זאת היות וכלל לא שם לב לרגע בו סימן לו השוטר לעצור בצד.

על כן, לאור עדותו של הנאשם, אני סבורה כי יש לזכות אותו מחמת הספק מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום אולם יש להרשיע אותו בעבירה לפי תקנה 21 (ג) בכך שנהג בלא זהירות וללא תשומת לב מספקת בהתחשב בכל הנסיבות ובאופן המאפשר הבחנה באותות והוראות של שוטרים, בעוברי דרך, ובכל עצם הנמצא על פני הדרך או בסמוך לה.

על פי סעיף 184 לחסד"פ, תשמ"ב - 1982, נתונה לבית המשפט סמכות להרשיע נאשם בעבירה שלא נטענה בכתב האישום אך שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו בפניו. במקרה זה הרשעה בעבירה לפי תקנה 21 (ג) יש בה משום קבלת עמדת הנאשם לפיה הוא לא הבחין בהוראת השוטר.

לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה לפי תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה, ומזכה אותו מחמת הספק מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ו, 03/07/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה לפי תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה, נהיגה בחוסר זהירות.

ב"כ המאשימה עותר להטיל על הנאשם עונש של פסילה בפועל, פסילה מותנת וקנס כספי.

הנאשם מבקש להתחשב בו ככל שניתן.

מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם נע בין פסילה מותנת לפסילה בפועל בת מספר חודשים.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם, התייחסתי למספר נתונים.

הנאשם ניהל משפט הוכחות אשר הוביל לכך שזוכה מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, והורשע בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות. במקרה זה נראה כי היה טעם מוצדק בשמיעת הראיות, ואין לזקוף נתון זה לחובתו של הנאשם.

יחד עם זאת, עברו התעבורתי של הנאשם אינו מקל. הנאשם נוהג משנת 1984 ולחובתו 40 הרשעות קודמות הכוללות שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה, אי חגירת חגורת בטיחות ועוד.

לפיכך, בנסיבות מקרה זה, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת

השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

- אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 05.08.2016 ובכל 5 בחודש שאחריו.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ז סיוון תשע"ו, 03/07/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלד על ידי דליה לינבנד